

Pesti Gábor

ÚJ TESTAMENTUM MAGYAR NYELVEN

Máté evangéliuma V. része

Mikoron kegyig látta volna Jézus a seregeket, felmene az hegyre, és mikoron letelepedett volna, járulának hozzá az ő tanítványai. És minekutána megnyitotta volna az ő száját, tanítja vala őket, mondván:

Bódogok az lelki szegények, mert övék mennyeknek országa.

Bódogok, azkik sírnak, mert vigasztalást vesznek.

Bódogok az kegyelmesek, mert ők bírják a földet.

Bódogok, azkik éheznek és szomjóhozak az igazságot, mert ők megelégtetnek.

Bódogok az irgalmasok, mert őket irgalmasság követi.

Bódogok az tiszta szüvel kik vannak, mert ők látják Istent.

Bódogok a békességszerzők, mert ők Istennek fiainak hívatatnak.

Bódogok, azkik háboróságot szenvednek az igazságért, mert azoké mennyeknek országa.

Bódogok vagytok, mikoron gonoszokat mondnak nektek emberek és üldöznek titeket s mondnak minden gonosz beszédet ti ellenetek, és hamisan vádolnak az én nevemért.

Örüljete és vigadjatok, mert az ti jutalmatok sok mennyországba. Ezenképpen kergették az prófétákat is, kik ti előttetek voltak. Ti vagytok az földnek só. Hogyha az só ízetlen lesz, mivel sóznak? Továbbá semmire nem jó, hanem hogy kivetessék és emberektől eltapodtassék. Ti vagytok ez világnak világossága, el nem rejtethetik az váras, ki a hegyen vagyon. Az szövétneket is nem azért gyójtják meg, hogy az kád alá tegyék, hanem hogy gyertyatartóba, hogy lássanak világánál, azkik házba vannak. Azonképpen fényljék az ti világatok is emberek előtt, hogy lássák az ti jó cselekedeteket és dicsérjék ti Atyátokat, ki vagyon mennyekbe.

Ne alíjjátok, hogy jöttem az törvénynek elbontására, sőt jöttem, nem hogy elbontsam, de hogy beteljesítsem. Bizony bizonyonnyal mondom tinektek, míglen elmúlik az föld, egy bötü kegyig avagy egy pontk el nem múlik addig az törvényből, még nem mindenek meglesznek. Valaki azért megszegend egyet ez kicsiny parancsolatokba és tanítand úgy embereket, ez mennél kisebbnek hívatatnak mennyeknek országába, valaki kegyig megtartja, ez tanítand, ez hívatatnak nagyoknak mennyországba.

Gábor Pesti

IL NUOVO TESTAMENTO

Il Vangelo secondo Matteo. Capitolo V

Vedendo che c'era tanta gente Gesù salì verso il monte. Si sedette, i suoi discepoli si avvicinarono a lui ed egli cominciò a istruirli con queste parole:

Beati quelli che sono poveri di fronte a Dio: Dio dona loro il suo regno.

Beati quelli che sono nella tristezza: Dio li consolerà.

Beati quelli che non sono violenti: Dio darà loro la terra promessa.

Beati quelli che hanno fame e sete della giustizia: Dio esaudirà i loro desideri.

Beati quelli che hanno compassione degli altri: Dio avrà compassione di loro.

Beati quelli che sono puri di cuore: essi vedranno Dio.

Beati quelli che diffondono la pace: Dio li accoglierà come suoi figli.

Beati quelli che sono perseguitati perché fanno la volontà di Dio: Dio dona loro il suo regno.

Beati siete voi quando vi insultano e vi perseguitano, quando dicono falsità e calunnie contro di voi perché avete creduto in me. Siate lieti e contenti, perché Dio vi ha preparato in cielo una grande ricompensa: infatti, prima di voi, anche i profeti furono perseguitati.

Siete voi il sale del mondo. Ma se il sale perde il suo sapore, come si potrà ridarglielo? ormai non serve più nulla; non resta che buttarlo via, e la gente lo calpesta. Siete voi la luce del mondo. Una città costruita sopra una montagna non può rimanere nascosta. Non si accende una lampada per metterla sotto un secchio, ma piuttosto per metterla in alto, perché faccia luce a tutti quelli che sono nella casa. Così deve risplendere la vostra luce davanti agli uomini, perché vedano bene il bene che voi fate e ringrazino il Padre vostro che è in cielo.

Non dovete pensare che io sia venuto ad abolire la legge di Mosè e l'insegnamento dei profeti. Io non sono venuto per abolirla ma per compierla in modo perfetto. Perché vi assicuro che fino a quando ci saranno il cielo e la terra, nemmeno la più piccola parola, anzi nemmeno una virgola, sarà cancellata dalla legge di Dio; e così fino a quando tutto non sarà compiuto.

Sapete che nella Bibbia è stato detto ai nostri padri: "Non uccidere". Chi ucciderà sarà portato davanti al giudice. Ma io vi dico: anche se uno va in collera contro suo fratello sarà portato davanti al giudice. E chi dice a suo fratello: "Sei un cretino" sarà portato di fronte al tribunale superiore. Chi gli dice: "Traditore" sarà condannato al fuoco dell'inferno.

Máté evangéliuma XXVII. része

Reggelre kelvén kegyig, tanácsot tartának mind az papi fejedelmek és az főnépek. Jézus ellen, hogy miképpen ölhetnék meg őtet. És megkötozván vivék ki őtet elárulta vala, hogy halálra ítéltetett volna, és adák őtet Poncius Pilátusnak, ki ott akkoron fő vala. Akkoron látván Judás, kezdé bánni töttét és megvivé az harminc ezüst pénzt a papi fejedelmeknek és az főnépeknek s monda: Vétkeztem, hogy az ártatlan vért elárultam. Amazok mondának: Mit gondolonk mi vele? Te lássad! És a harminc pénzt előttek a templomba hagyítván, elmene és magát felakasztá.

Az papi fejedelmek kegyig azt pénzt hozzájok vevén, mondának: Nem illik, hogy ezt az templom pénze közé tegyük, mert vér ára. De tanácsot tartának róla. És vének egy mezőt vele, ki mondatik vala fazékgyártó mezejének, az úton járóknak temetésekre. Azokáért hívataték osztán az mező: halkal dama, azaz vérnek mezeje, mind ez napiglan. Akkoron teljesedék be, ami mondatott vala Jeremiás próféta által ilyen módon: És elvevék az harminc pénzt, megáruultnak árát, melyet megbecsültet vőnek Izrael fiaitól és adák azt a fazékgyártó mezejéért, miképpen Úr nekem meghagyta.

Jézus kegyig megállá az fejedelem előtt. És kérdé őtet az fejedelem, mondván: Te vagy-e az zsidóknak királya? Monda neki Jézus: Te mondog. És mikoron vádoltatnék a papi fejedelmektől és az főnépektől, semmit nem felel vala. Tehát monda neki Pilátus: Nem hallod-e, mennyi bizonyóságot tesznek ellened? És nem felele neki csak egy szóval is, úgyannyira, hogy az fejedelem igen megcsodálkoznék rajta...:

Szokás vala kegyig, hogy az innepnapra a fejedelem egy foglyot elbocsátna, akit akarnak vala. Kegyig akkoron egy jeles fogoly vala, ki mondatik vala Barrabásnak. Azért Pilátus őket egybegyűjtván, monda nekik: Melyiket akarjátok, hogy elbocsássam, Barrabást-e, avagy a Jézust, ki mondatik Krisztusnak? Mert tudja vala, hogy irigységből árulták volna neki.

De mikoron székibe ülne Pilátus, hozzáküldé felesége, mondván neki: Semmi közöd nincs neked ehhez ez igazhoz, én sokakat szenvedtem ez éjjel álmamba ő miatta. Az papi fejedelmek kegyig és az főnépek rejátanácsozák a sereget, hogy Barrabást kérnék ki és Jézust elvesztenék. Felele nekik az fejedelem s monda: Melyiket bocsássam ez kettőnek el? Amazok mondának: Barrabást. Monda nekik Pilátus: Mit tegyek hát a Jézusnak, ki mondatik Krisztusnak? Mondának neki mindnyájan: Feszíttessék meg! Monda az fejedelem: Mi gonoszt tött? Amazok inkább üvöltnek vala, mondván: Feszíttessék meg!

Perciò, se stai portando la tua offerta all'altare di Dio e ti ricordi che tuo fratello ha qualcosa contro di te, lascia lì l'offerta davanti all'altare e vai a far pace con tuo fratello; poi torna e presenta la tua offerta.

Così, se stai andando con il tuo avversario in tribunale, fa presto a metterti d'accordo con lui perché può consegnarti alle guardie per farti mettere in prigione.

Il Vangelo secondo Matteo. Capitolo XXVII

Venuta, poi, la mattina, tutti i capi sacerdoti e gli anziani del popolo tennero consiglio contro Gesù, su come avrebbero potuto ucciderlo. E, legatolo, lo portarono via e lo consegnarono a Ponzio Pilato, che era allora governatore.

E allora Giuda si pentì e riportò i trenta sicli d'argento ai capi sacerdoti e agli anziani del popolo, cominciò ad avere sentimenti di pentimento, dicendo: Ho peccato tradendo il sangue innocente. Ma loro dissero: Non è un nostro problema! Veditela tu! E, gettando i trenta denari davanti a loro nel tempio, si allontanò e s'impiccò.

Invece, quei capi sacerdoti presero quei soldi e dissero: non sta bene aggiungere questi soldi a quelli del tempio, perché sono un prezzo di sangue. Però tennero consiglio. Con essi comprarono un campo, un campo che si diceva fosse di un vassallo, per seppellirci i forestieri. Per questo si è chiamato halkal dama, cioè campo di sangue fino ad oggi. Allora si adempì quel che era stato detto dal profeta Geremia così: E presero i trenta denari, il prezzo del venduto, che dai figli d'Israele fu messo in vendita, e pagato per il campo de vassallo così come ordinato dal Signore.

Gesù intanto comparve davanti al governatore. E il governatore lo interrogò, dicendo: Sei tu il re dei Giudei? E Gesù gli disse: Tu lo dici. E mentre i capi sacerdoti e gli anziani lo accusavano, egli non rispose nulla. Allora Pilato gli disse: Non senti, quante testimonianze fanno contro di te? Ma egli non gli rispose neppure una parola, tanto che il governatore se ne meravigliò grandemente.

Era in uso allora che il governatore liberasse un prigioniero in occasione di tale giorno, chiunque avessero voluto. C'era dunque un prigioniero famoso, chiamato Barabba. Perciò Pilato, radunandoli, disse loro: Chi volete che io liberi? Barabba forse oppure quel Gesù che chiamano Cristo? Perché sapeva che lo avevano tradito davanti a lui per invidia.

Or quando Pilato sedeva in tribunale, sua moglie gli mandò a dire: Non aver nulla a che fare con questo giusto, io ho sofferto molto nel sogno la notte scorsa a causa sua. I capi sacerdoti e gli anziani persuasero le turbe perché chiedessero Barabba e facessero perire Gesù. Il governatore rispose loro e disse: Chi dei due

Látá Pilátus, hogy semmit nem használhatna, hanem hogy inkább felrohanának, vizet hozata, kezét megmosá az nép előtt és monda: Ártatlan vagyok én ez igaznak vérétül, ti lássátok. És felkele mind az közönséges nép, monda: Az ő vère mireánk és az mi fiainkra szálljon. És Barrabást elbocsátá nekik. Jèzúst kegyig megostoroztattat kezekbe bocsátá, hogy megfeszitenék.